

ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน

ในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาบางพลี 1

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2

ปิยะ นระศรี*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาบางพลี 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 โดยจำแนกตามเพศ และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้จำนวน 132 คน ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้คือ แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าที (Independent Sample t - test) และทดสอบการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) ผลการวิจัยพบว่า 1) ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาบางพลี 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก 2) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาบางพลี 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน 3) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาบางพลี 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน

คำสำคัญ :

1) ความคิดเห็น 2) การบริหารงานวิชาการ 3) กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาบางพลี 1

บทนำ

โลกยุคปัจจุบันด้วยอิทธิพลของกระแสโลกาภิวัตน์ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคมในด้านต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในโลก ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองการปกครอง วัฒนธรรม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นก่อให้เกิดผลกระทบต่อสังคมไทย โดยเฉพาะด้านเศรษฐกิจ ที่

*นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

ประเทศได้รับผลกระทบเป็นอย่างมาก การพัฒนาประเทศชาติให้มีความยั่งยืนในทุกๆ ด้าน จึงจำเป็นต้องพัฒนาคนในชาติให้มีคุณภาพ ซึ่งจำเป็นต้องมีการพัฒนาการศึกษาเพื่อพัฒนาคนให้พร้อมในการดำรงชีวิตให้ทันกับยุคสมัยการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา การพัฒนาคุณภาพการศึกษาของคนเป็นสิ่งจำเป็นที่มีความสำคัญยิ่งที่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง จะต้องมีส่วนร่วมในการพัฒนา เพื่อที่จะให้คนไทยมีความสามารถเต็มศักยภาพ สมดุลทั้งร่างกาย สติปัญญา จิตใจ และสังคมการศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพ เพราะการศึกษาจะทำหน้าที่ถ่ายทอดมรดกทางสังคม สามารถพัฒนาความรู้ความสามารถ เจตคติ ค่านิยมต่างๆ ของมนุษย์ให้สอดคล้องกับสังคม ทั้งในปัจจุบันและอนาคต การจัดการศึกษาให้มีคุณภาพเป็นเรื่องที่จำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อเตรียมคนให้สามารถดำเนินชีวิตร่วมกันอย่างมีความสุข ส่งเสริมให้คนมีศักยภาพ มีความสามารถในการคิด วิเคราะห์ รู้จักแก้ปัญหา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รู้จักแสวงหาความรู้ด้วยตนเองตลอดชีวิต มีคุณธรรม จริยธรรม ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข (หวนพิณรุพันธุ์, 2548, หน้า 8) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ได้กำหนดความมุ่งหมายและหลักการในการจัดการศึกษาในมาตรา 6 ว่าการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญาความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และสาระสำคัญในหมวด 4 มาตรา 22 ได้กล่าวถึงแนวการจัดการศึกษาไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ โดยกระทรวงศึกษาได้มีนโยบายในการปฏิรูปการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างบุคคลในองค์กรให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้และแนวทางแห่งความสำเร็จนั้น จำเป็นจะต้องมีการปรับปรุงปัจจัยพื้นฐานในการจัดการศึกษา ซึ่งประกอบไปด้วยสถานศึกษา บุคลากร หลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนตลอดจนระบบการบริหารจัดการ การปฏิรูปการศึกษาตามแนวทางปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ มุ่งเน้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในองค์ประกอบของการศึกษา ทั้งปัจจัยต่างๆ และกระบวนการทำงานหวังผลว่า คุณภาพและมาตรฐานการศึกษาจะสูงขึ้นให้ทันต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคโลกาภิวัตน์ การสร้างศักยภาพให้สถานศึกษามีความพร้อมในการพัฒนาตนเอง เพื่อให้สอดคล้องตามหลักการของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 22 ที่ว่า “การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่านักเรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่านักเรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้นักเรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ” นั้น นอกจากจะเป็นหน้าที่โดยตรงของสถานศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัดแล้ว จำเป็นอย่างยิ่ง ต้องได้รับความร่วมมือจากหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คือ ครูผู้สอน สถานศึกษา ผู้ปกครองและชุมชน จะต้องพัฒนากระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ จัดกิจกรรมกระบวนการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของนักเรียน โดย

คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ฝึกทักษะกระบวนการคิดให้นักเรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง คิดเป็น รักการอ่านและเกิดการ ใฝ่รู้ใฝ่เรียนอย่างต่อเนื่อง จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการพัฒนา กระบวนการเรียนรู้ โดยเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ (กรมวิชาการ, 2542, หน้า 8) และ มาตรา 24 กำหนด แนวทางการจัดการศึกษาโดยให้สถานศึกษาจัดเนื้อหาสาระ และกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและ ความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ฝึกทักษะกระบวนการคิด การเผชิญ สถานการณ์ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริงจากสื่อ และแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายฝึกการปฏิบัติให้ ทำได้ คิดเป็น ทำเป็นและจัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลา ทุกสถานที่ (สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาแห่งชาติ, 2542, หน้า 24 - 25) ซึ่งงานบริหารสถานศึกษาตามการบริหารสถานศึกษาขั้น พื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล ได้กำหนดขอบข่ายและภารกิจการบริหารและจัดการสถานศึกษาไว้ 4 งาน คือ การ บริหารงานวิชาการ การบริหารงบประมาณ การบริหารงานบุคคลและการบริหารทั่วไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546, หน้า 32) เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ การ วางแผนบริหาร โรงเรียนในยุคปัจจุบันจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องจะต้องมีวิสัยทัศน์ในการ พัฒนาโรงเรียนของตนและรู้จักวางแผนยุทธศาสตร์ให้ครอบคลุมการบริหารงาน 4 งาน โดยมีงานวิชาการ เป็นงานหลัก ส่วนงานอื่นๆ เป็นงานสนับสนุนส่งเสริมให้งานวิชาการบรรลุจุดหมายได้ดียิ่งขึ้น งานวิชาการ เป็นงานหลักของการบริหารสถานศึกษา ไม่ว่าสถานศึกษาจะเป็นประเภทใด มาตรฐานและคุณภาพของ สถานศึกษาจะพิจารณาได้จากผลงานทางด้านวิชาการ เนื่องจากงานวิชาการเกี่ยวข้องกับหลักสูตรการจัด โปรแกรมการศึกษาและการจัดการเรียนการสอนซึ่งเป็นหัวใจของสถานศึกษา และเกี่ยวข้องกับผู้บริหาร สถานศึกษาและบุคลากรทุกระดับของสถานศึกษา การบริหารงานวิชาการจึงเป็นหน้าที่หลักของผู้บริหาร โรงเรียน ฉะนั้นผู้บริหารจะต้องให้ความสนใจในการบริหารงานวิชาการ (ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2535, หน้า 1)

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะครูผู้รับผิดชอบงานบริหาร วิชาการของสถานศึกษาได้เล็งเห็นความสำคัญของคุณภาพการศึกษาที่สะท้อนถึงคุณภาพของผู้เรียน กระบวนการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนและการบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษา จึงทำให้ ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาสภาพการดำเนินงานบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนา คุณภาพการศึกษาบางพลี 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 เพื่อเป็น แนวทางในการดำเนินการพัฒนางานบริหารวิชาการของโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาบาง พลี 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 และนำข้อมูลสารสนเทศจาก ผลการวิจัยในครั้งนี้ไปพัฒนางานบริหารวิชาการของสถานศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา และ รองรับการประเมินคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาจากหน่วยงานต่าง ๆ ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาบางพลี 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 จำแนกตามเพศและประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

สมมติฐานการวิจัย

ครูผู้สอนที่มีเพศและประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกันมีความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาบางพลี 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 แตกต่างกัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาประกอบการพิจารณาพัฒนาการดำเนินงานบริหารวิชาการของโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาบางพลี 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2
2. ผลการวิจัยสามารถใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนพัฒนางานบริหารวิชาการ ของสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาบางพลี 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 209 คน กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 132 คน

ตัวแปรที่ศึกษา ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ตัวแปรตาม ได้แก่ การบริหารงานวิชาการ โดยมีขอบเขตของเนื้อหา 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านหลักสูตรและการพัฒนาหลักสูตร 2) ด้านการจัดการเรียนการสอนและพัฒนาการเรียนรู้ 3) ด้านการวัดผลและประเมินผล 4) การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา 5) ด้านการบริการสังคม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้การวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานและมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาบางพลี 1 สำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลตอนที่ 1 วิเคราะห์โดยค่าแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)
2. ข้อมูลตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3. ข้อมูลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาบางพลี 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 จำแนกตามเพศ วิเคราะห์โดยใช้ค่าที (Independent Sample t - test)
4. ข้อมูลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาบางพลี 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ใช้การวิเคราะห์หาค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) หากมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะเปรียบเทียบค่าคะแนนเป็นรายคู่ ตามวิธีของเซฟเฟ้ (Sheffe's Post hoc Comparison)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาบางพลี 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก
2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาบางพลี 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน
3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาบางพลี 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน

การอภิปรายผล

1. ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาบางพลี 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้

และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 มาตรา 25 บัญญัติไว้ว่ารัฐต้องส่งเสริมการดำเนินงานและการจัดตั้งแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตทุกรูปแบบ ได้แก่ ห้องสมุดประชาชน พิพิธภัณฑ์ หอศิลป์ สวนสัตว์ สวนสาธารณะ สวนพฤกษศาสตร์ อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ศูนย์การกีฬาและนันทนาการ แหล่งข้อมูล และแหล่งการเรียนรู้อื่นอย่างพอเพียงและมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นุชรี เอี่ยมไผ่ (2557) ซึ่งได้ทำการวิจัยความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนสำนักงานเขตมีนบุรี สังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทั้ง 4 ด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน ยิ่งไปกว่านั้นยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ผณิตรา นิลสุข (2552) ซึ่งได้ทำการวิจัยความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนจินดาพงศ์ สังกัด สำนักงานบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมทั้ง 6 ด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารโรงเรียน ได้ให้ความสำคัญกับการบริหารงาน วิชาการอย่างจริงจัง การที่โรงเรียนจะสามารถทำหน้าที่ด้านวิชาการได้อย่างสมบูรณ์นั้น ย่อมขึ้นอยู่กับผู้บริหารโรงเรียนซึ่งเป็นหัวเรือใหญ่ เมื่อผู้บริหารโรงเรียนให้ความสำคัญกับงานวิชาการและเข้าใจขอบเขตของการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนเป็นอย่างดี ซึ่งถือว่าเป็นงานหลักของโรงเรียน เป็นงานที่โรงเรียนจะต้องดำเนินการให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด เป็นงานที่สามารถชี้วัดคุณภาพของสถานศึกษาได้เป็นอย่างดี ดังนั้น โรงเรียนจึงให้ความสำคัญใส่ใจในทุกด้าน ซึ่งพิจารณาเป็นรายด้าน ดังนี้

1.1 ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาบางพลี 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 ด้านหลักสูตรและการพัฒนาหลักสูตร พบว่าอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะว่า หลักสูตรเปรียบเสมือน แผนแม่บทในการกำหนดขอบข่ายความรู้ ความสามารถและมวลประสบการณ์ สำหรับสถานศึกษา ได้ใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนของชาติในระดับต่าง ๆ เป็นสิ่งที่ ผู้เรียนพึงได้รับและได้เรียนรู้จากการจัดมวลประสบการณ์และแผนการเรียนการสอนที่จัดให้แก่ ผู้เรียน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้บรรลุผลก่อให้เกิดการเรียนการสอนและการพัฒนาผู้เรียนที่จะฝึกฝน อบรม ผู้เรียนให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้และพัฒนาความสามารถในการดำรงชีวิต เพื่อให้เป็น ผู้ใหญ่ที่ดีและมีคุณภาพในอนาคต ดังนั้น ผู้บริหารโรงเรียนต้องศึกษาหลักสูตรและเอกสารประกอบ หลักสูตรให้เข้าใจอย่างลึกซึ้งจึงสามารถช่วยเหลือครูให้ปฏิบัติด้านการเรียนการสอนและจัด ประสบการณ์ตามกระบวนการที่เหมาะสมจนผู้เรียนพัฒนาตนเองให้มีคุณสมบัติตามที่สังคมต้องการประกอบกับที่ผ่านมาระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 เพื่อให้สถานศึกษาในทุกสังกัดที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานได้นำไปใช้เป็น กรอบแนวทางในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางตลอดจนความต้องการของผู้เรียน สังคมชุมชนการดำเนินการดังกล่าวทั้งครูและผู้บริหารสถานศึกษาต่างได้รับการ พัฒนาให้มีความรู้

ความสามารถในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาอย่างต่อเนื่องรวมถึงการนิเทศ กำกับติดตามการบริหารหลักสูตรของสถานศึกษาจากหน่วยงานต้นสังกัดทำให้ผู้บริหารและครูต่าง ก็ให้ความสำคัญกับการบริหารและปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาดังกล่าวครูรับรู้และสัมผัสได้ว่า โรงเรียนมีการดำเนินการอยู่ในระดับมาก ซึ่งข้อค้นพบดังกล่าวยังได้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ณรงค์ศักดิ์ หงส์คำ (2551) ที่ได้ศึกษา สภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 พบว่า ครูมีความคิดเห็นว่า สภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 โดยภาพรวมและรายด้านมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรัตน์วุฒิ สมงาม (2554) ที่ได้ศึกษา ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับประถมศึกษา อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงาน วิชาการด้านการบริหารหลักสูตรอยู่ในระดับมาก จากเหตุผลดังกล่าวจึงอาจเป็นไปได้ที่ทำให้ครูมีความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาบางพลี 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 ในด้านหลักสูตรและการพัฒนาหลักสูตร อยู่ในระดับมาก

1.2 ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาบางพลี 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 ด้านการจัดการเรียนการสอนและพัฒนาการเรียนรู้ พบว่าอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะว่าในการบริหารจัดการศึกษาผู้บริหารสถานศึกษาต้องให้ความสำคัญเกี่ยวกับกระบวนการจัดการเรียนการสอนของครู ต้องสนับสนุนส่งเสริมให้ครูสามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบกับที่ผ่าน มากระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายที่จะพัฒนาและยกระดับคุณภาพศึกษากำหนดให้มีการ ประเมินผลการจัดการศึกษาทั้งในระดับสถานศึกษาระดับเขตพื้นที่และระดับชาติซึ่งผลการประเมิน ดังกล่าวจะเป็นตัวชี้วัดผลการปฏิบัติงานของสถานศึกษาได้เป็นอย่างดีนอกจากนี้ผู้บริหาร สถานศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัดได้นิเทศติดตามกระบวนการจัดการศึกษาและการเรียนการสอน ของโรงเรียนอย่างต่อเนื่องซึ่งครูต่างก็รับรู้และสัมผัสได้จากเหตุผลดังกล่าวจึงอาจเป็นไปได้ที่ทำให้ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาบางพลี 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 ด้านการจัดการเรียนการสอนและพัฒนาการเรียนรู้อยู่ในระดับมากซึ่งข้อค้นพบ ดังกล่าวได้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุรพล ทับทิมหิน (2546) ที่ศึกษาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า ข้าราชการครูมีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียนประถมศึกษา ขนาดเล็กสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี ด้านการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก จากเหตุผลดังกล่าวจึง อาจเป็นไปได้ที่ทำให้ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาบางพลี 1 สำนักงานเขต

พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 ในด้านการจัดการเรียนการสอนและพัฒนาการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก

1.3 ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาบางพลี 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 ด้านการวัดผลและประเมินผล พบว่าอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะว่า การวัดผลประเมินผลเป็นกระบวนการที่สำคัญ กระบวนการหนึ่งของการจัดการศึกษาเพราะเหตุว่า จะทำให้ทราบถึงการจัดการเรียนการสอนว่ามีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด ทั้งยังแสดงถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนว่าบรรลุจุดประสงค์ของบทเรียนรายวิชานั้น ๆ หรือไม่โดยทั่วไปแล้วครู สามารถวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนได้หลายแบบ อาทิ การทดสอบ การสังเกต การสัมภาษณ์ แบบสอบถาม การปฏิบัติงานของนักเรียนซึ่งแสดงถึงความสามารถของนักเรียน การวัดผลประเมินผล ต้องกระทำอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง เพื่อครูได้มีโอกาสปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ มากขึ้นอย่างไรก็ตาม การวัดผลประเมินผลทางการศึกษาจะบรรลุจุดประสงค์หรือไม่ย่อมขึ้นอยู่กับ ครูผู้สอนซึ่งทำหน้าที่ในการวัดผลประเมินผลนักเรียนโดยตรง ดังนั้นผู้บริหารโรงเรียนจึงจำเป็นต้อง ส่งเสริมให้ครูมีความรู้ ความเข้าใจเรื่องการวัดผลประเมินผลให้มากยิ่งขึ้นประกอบกับที่ผ่านมา ผู้บริหารสถานศึกษาได้ตระหนักและให้ความสำคัญเกี่ยวกับการวัดประเมินผล การเรียนของนักเรียน ในลำดับต้น ๆ จะเห็นได้จากการที่ผู้บริหารสถานศึกษาทุกโรงเรียนต่างก็สนับสนุนให้ครูได้มีส่วนร่วมกันในการกำหนดระเบียบว่าด้วยการวัดผลประเมินผลการศึกษาของโรงเรียนให้สอดคล้อง กับหลักสูตรของสถานศึกษาและสอดคล้องกับระเบียบวัดประเมินผลของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่ง ประเด็นดังกล่าวนี้ครูทุกคนต่างก็รับรู้และสัมผัสได้ ซึ่งข้อค้นพบดังกล่าวยังได้สอดคล้องกับผลการวิจัยของผดุงนรา นิลสุข (2552) ที่ได้ทำการศึกษา ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน จินดาพงศ์ สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษา เอกชน กรุงเทพมหานคร พบว่าด้านการวัดผลและประเมินผล มีความคิดเห็นในระดับมาก

1.4 ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาบางพลี 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 ด้านการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา พบว่าอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะว่าพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ซึ่งถือได้ว่าเป็นกฎหมาย แม่บททางการศึกษาได้บัญญัติไว้ในมาตรา 47 กำหนดให้สถานศึกษาในทุกระดับต้องดำเนินการ ประกันคุณภาพการศึกษาและให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารจัดการศึกษาประกอบกับ กฎกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้หน่วยงานต้นสังกัดติดตามประเมินผลการจัดการศึกษา สถานศึกษาทุก ๆ ปี และสำนักงานรับรองและประเมินคุณภาพการศึกษาภายนอกทำหน้าที่ในการ ตรวจสอบประเมินคุณภาพการศึกษาทุก ๆ ห้าปีต่อครั้ง สภาพการณ์ดังกล่าวทั้งครูและผู้บริหารต้อง ดำเนินการให้มีระบบการประกันคุณภาพขึ้นภายในสถานศึกษาและต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับผู้บริหารสถานศึกษาได้ให้ความสำคัญเป็นอย่างมากในการที่จะบริหาร

จัดการศึกษาให้ มีคุณภาพมีการดำเนินการประกันคุณภาพตามตัวชี้วัดและมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน มอบหมาย ให้ครูทุกคนมีส่วนร่วมในการพัฒนาและขับเคลื่อนมาตรฐานให้เป็นรูปธรรมมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลต่อผู้เรียนและสถานศึกษาเป็นสำคัญจากสภาพการณ์ดังกล่าวจึงเป็นไปได้ที่ทำให้ครู มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ ในการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา อยู่ในระดับมากซึ่งข้อค้นพบดังกล่าวยังสอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของสมศักดิ์ ชุช่วง (2551) ที่ได้ทำการศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุโขทัย เขตที่ 2 พบว่าด้านการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรตน์วดี สมงาม (2554) ที่ได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับประถมศึกษา อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี พบว่าด้านการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก

1.5 ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาบางพลี 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 ด้านการบริการสังคม พบว่าอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะการบริการวิชาการแก่สังคมเป็นหนึ่งในภารกิจหลักของสถานศึกษาพึงให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ในรูปแบบต่างๆ ตามความถนัดและในด้านที่สถานศึกษามีถนัดและความเชี่ยวชาญ รูปแบบการให้บริการทางวิชาการมีความหลากหลาย เช่น การอนุญาตให้ใช้ประโยชน์จากทรัพยากรของสถานศึกษา เป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ ให้คำปรึกษา ให้การอบรม จัดประชุมหรือสัมมนาวิชาการ ซึ่งสถานศึกษาให้ความสำคัญกับการบริการสังคมด้วยดีและสม่ำเสมอ ซึ่งข้อค้นพบ ดังกล่าวยังสอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของปาลิดา จันทวงษ์ (2554) ที่ได้ทำการศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเตรียมปริญญานุสรณ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 ด้านการบริการสังคม พบว่าอยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของสมศักดิ์ ชุช่วง (2551) ที่ได้ทำการศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุโขทัย เขตที่ 2 ด้านการส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ประชาชน พบว่าอยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาบางพลี 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 โดยภาพรวมและรายด้านมีความคิดเห็นแตกต่างกัน ซึ่งครูเพศชายมีความคิดเห็นมากกว่าครูเพศหญิง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเพศเป็นตัวแปรที่จะส่งผลให้ครูมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริหารวิชาการของโรงเรียนแตกต่างกัน โดยครูเพศชายมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริหารวิชาการมากกว่าครูเพศหญิง เพราะในปัจจุบันนี้ครูเพศชายได้ให้ความสำคัญกับการบริหารวิชาการมากขึ้นและได้รับมอบหมายให้ทำงานในด้านวิชาการมากขึ้น ดังนั้น ครูเพศชายจึงมีบทบาทเด่นในส่วนของการบริหารมากกว่าและมีความรู้ความเข้าใจในระบบการบริหารงานวิชาการเพราะเป็นผู้ปฏิบัติโดยตรง ส่วนครูเพศหญิง

อาจจะมีบทบาทในรูปของคณะกรรมการในการดำเนินงาน ดังนั้นความคิดเห็นของครูทั้งสองเพศจึงแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุนทร เพ็ชรพราว (2551) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานของผู้บริหาร โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจระหว่างครูชายกับครูหญิงที่มีต่อการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต 1 โดยรวม ด้านการบริหารงานวิชาการและด้านการบริหารงานทั่วไป แตกต่างกัน

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาบางพลี 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 โดยภาพรวมและรายด้านมีความคิดเห็นแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จุไรรัตน์ จันทไทย (2553) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในเขตอำเภอภูพานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สกลนคร เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในภาพรวมแตกต่างกัน และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่าแตกต่างกัน อยู่ 2 ด้าน คือ ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ และด้านการวัดและประเมินผล และแตกต่างกันอยู่ 1 ด้าน คือ ด้านการนิเทศภายใน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพิชชา แก้วคำและศุภกร ศรีเพชร (2558) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ในสหวิทยาเขตศรีพรเจริญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ผลการวิจัยพบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโดยภาพรวมแตกต่างกันในด้านการพัฒนาส่งเสริมทางด้านวิชาการ และด้านการแนะแนวการศึกษา มีความแตกต่างกันยิ่งไปกว่านั้นยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ กาญจณี พินิจลำดวง (2553) ศึกษาเรื่องความคิดเห็น ของครูเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหาร ในการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรีเขต 2 พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นในด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้และด้านการวัดผล ประเมินผลและงานทะเบียนนักเรียนแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาบางพลี 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 โรงเรียนจะต้องมีการสนับสนุนและส่งเสริมเพื่อปรับปรุงและมีการพัฒนางานวิชาการอย่างต่อเนื่องโดยมีการจัดการอบรมแบบระยะสั้นและระยะยาว นอกจากนี้โรงเรียนพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้เกี่ยวกับงานวิชาการด้านต่างๆภายในสถานศึกษาให้มากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2542). **ทิศทางของหลักสูตรขั้นพื้นฐาน**. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). **คู่มือการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นนิติบุคคล**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กาญจน์ พินิจคำวน. (2553). **ความคิดเห็น ของครูเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหาร ในการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- จุไรรัตน์ จันทไทย. (2553). **ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในเขตอำเภอภูพาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1**. วิทยานิพนธ์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.
- ณรงค์ศักดิ์ หงส์คำ. (2551). **สภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- นุชรี เอี่ยมไผ่. (2557). **ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนสำนักงานเขตมีนบุรี สังกัดกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ปาลิดา จันทวงษ์. (2554). **ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเตรียมปริญญาสุรธาสถ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2**. การศึกษาอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2535). **จิตวิทยาการบริหารบุคคล**. กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริม.
- ผณิตรา นิลสุข. (2552). **ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนจินดาพงศ์ สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร**. การศึกษาอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สุนทร เพ็ชรพราว. (2551). **ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1**. วิทยานิพนธ์ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุพิชชา แก้วกำและสุกกร ศรีเพชร. (2558). **ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ในสหวิทยาเขตศรีพรเจริญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21**.

การศึกษาค้นคว้าอิสระ ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัย
นครพนม.

สุรัตน์วดี สมงาม. (2554). **ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ในสถานศึกษาของรัฐที่จัด**

การศึกษาระดับประถมศึกษา อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์

ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.

สุรพล ทับทิมหิน. (2546). **การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัด**

สำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.

สมศักดิ์ ชูช่วง. (2551). **การศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงาน**

เขตพื้นที่การศึกษาสุโขทัย เขต 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูล

สงคราม.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2542). **การบริหารโรงเรียน. กรุงเทพฯ :**

สามเจริญการพิมพ์.

หวน พันธุพันธ์. (2548). **การบริหารการศึกษานักบริหารมืออาชีพ. กรุงเทพฯ : พันธุพันธ์การพิมพ์.**